

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
ANGELOV PLAMEN ATANASOV
KLOKOTNICA, BulgariaBulgaria

Dosar nr. 6672/233/2016

Materia: Litigii cu profesioniștii

Stadiu procesual: Recurs - *procedura de comunicare/procedura filtru*

Obiect: acțiune în daune delictuale legea nr.136/1995
(privind asigurările și reasigurările în România) -

NCPC (între 200.000,00 lei - 1.000.000,00 lei)

Complet: Completul filtru nr. 4

Comunicare raport

emisă la 19.07.2018

În temeiul dispozițiilor art. 493 alin. 4 Cod procedură civilă, vă comunicăm alăturat, *raportul asupra admisibilității în principiu a recursului*, întocmit de magistratul asistent, raport analizat și însoțit de completul de judecată la data de

Potrivit prevederilor legale menționate, aveți posibilitatea să formulați, în scris, punct de vedere la raport în termen de 10 zile de la comunicarea acestuia.

Magistrat asistent

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

DOSAR NR. 6672/233/2016
CF4

RAPORT

S-a procedat la întocmirea raportului asupra admisibilității în principiu a recursului formulat de pârâta SC Euroins Asigurare Reasigurare SA – Sucursala Galați împotriva deciziei nr.13/A/31.01.2018 pronunțată de Curtea de Apel Galați, Secția I civilă, în contradictoriu cu intimații Huruianu Vasile și Angelov Plamen Atanasov.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția I civilă la data de 4 mai 2018 și repartizat aleatoriu completului de filtru CF4.

Prin rezoluția din 27 iunie 2018, completul de filtru a dispus întocmirea raportului privind admisibilitatea în principiu a recursului, în conformitate cu dispozițiile art. 493 alin. 2 Cod procedură civilă.

La data de 28 iunie 2018 s-a procedat la întocmirea prezentului raport.

I. Verificarea cerințelor privind condițiile de formă, prevăzute sub sancțiunea nulității, conform art. 493 alin. (3) Cod procedură civilă

Asupra îndeplinirii condițiilor de formă ale recursului, sub sancțiunea nulității, conform art. 486 alin. (3) Cod procedură civilă, s-au constatat următoarele:

Elementele cererii:

- cererea de recurs cuprinde denumirea, sediul și datele de identificare ale recurente, precum și numele, prenumele, domiciliul și datele de identificare ale intimaților;
- cererea de recurs cuprinde hotărârea care se atacă;
- cererea de recurs este semnată de reprezentantul legal al recurente;
- cererea de recurs este motivată, motivele fiind încadrate în motivele de nelegalitate prevăzute de art. 488 alin. 1 pct.8 Cod procedură civilă.

Asupra verificării motivelor de casare, prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă, s-au constatat următoarele:

Recursul a fost motivat conform prevederilor art. 487 alin. (1) Cod procedură civilă.

Motivele de recurs au fost încadrate în motivele de nelegalitate prevăzute de art. 488 alin. 1 pct.8 Cod procedură civilă.

II. Admisibilitatea în principiu a recursului, conform art. 493 alin. (2) Cod procedură civilă:

1. Istoricul cauzei

Prin cererea înregistrată la data de 12.04.2016 sub nr. 6672/233/2016 pe rolul Judecătoriei Galați, reclamantul Huruianu Vasile, în contradictoriu cu pârâta SC Euroins România Asigurare Reasigurare SA, a formulat cerere de chemare în judecată solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 20.000 lei, reprezentând daune materiale, a sumei de 50.000 euro, reprezentând daune morale, precum și obligarea pârâtei la plata penalităților de întârziere în procent de 0,2% din valoarea despăgubirii pentru fiecare zi de întârziere și plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința civilă nr. 6522/06.10.2016 a Judecătoriei Galați s-a admis excepția necompetenței materiale a Judecătoriei Galați și s-a declinat competența de soluționare în favoarea Tribunalului Galați, față de împrejurarea că valoarea obiectului litigiului este mai mare de 200.000 lei.

Prin sentința civilă nr. 55/31.03.2017 pronunțată de Tribunalul Galați, Secția a II a civilă, s-a admis în parte acțiunea; a fost obligată pârâta să plătească reclamantului daune morale în cuantum de 10.000 lei și penalități de întârziere aferente daunelor morale, în cuantum de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere de la data de 31.03.2017 și până la achitarea efectivă a acestora; s-a respins cererea reclamantului de acordare a daunelor materiale; a fost obligată pârâta să plătească reclamantului cheltuieli de judecată în sumă de 2.260 lei, din care 2.000 lei onorariu avocat și 260 lei onorariu curator.

Împotriva sentinței tribunalului au declarat apel reclamantul Huruianu Vasile, precum și pârâta SC Euroins Asigurare Reasigurare SA – Sucursala Galați

Prin decizia nr. 13/A/31.01.2018 Curtea de Apel Galați, Secția I civilă a admis apelurile, a schimbat în parte hotărârea apelată, în sensul că a obligat

pârâta asigurator să plătească reclamantului daune morale în cuantum de 20000 lei, precum și penalități de întârziere aferente daunelor morale, în cuantum de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere începând cu data comunicării prezentei decizii; a înlăturat mențiunile contrare prezentei decizii privind cuantumul daunelor morale și pe cele referitoare la plata penalităților de întârziere de la data de 31.03.2017; a menținut celelalte dispoziții ale hotărârii apelate; a obligat apelanta pârâtă la plata către apelantul reclamant a sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată în apel, reprezentând parte din onorariul avocatului ales.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs pârâta SC Euroins Asigurare Reasigurare SA – Sucursala Galați.

2 Verificarea legalității căii de atac.

Potrivit dispozițiilor art. XVIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificată prin O.U.G. nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă: “În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 1 ianuarie 2019 nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) - i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, *precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv.*

Din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor redactate, rezultă că împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel în soluționarea apelurilor promovate împotriva sentințelor prin care au fost soluționate cereri evaluabile în bani, în valoare mai mare de 1.000.000 lei, se poate exercita recurs.

Prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 582 din 20 iulie 2017, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, *este neconstituțională.*

În ceea ce privește aplicarea în timp a efectelor deciziei Curții Constituționale, se constată că aceasta își va produce efectele în procesele pornite după data de 20 iulie 2017, date fiind dispozițiile art. 27 Cod procedură civilă, potrivit cărora: „Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute *de legea sub care a început procesul*”. În schimb, în litigiile având ca obiect cereri evaluabile în bani, pornite înainte de 20 iulie 2017, decizia instanței de apel va fi supusă recursului doar în cele în care valoarea cererii se situează peste pragul valoric de 1.000.000 lei, astfel cum prevedea art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 înainte de intervenția Curții Constituționale asupra conținutului acestei norme.

În sistemul legislativ actual, regimul căilor de atac este determinat de legea în vigoare la data înregistrării cererii introductive de instanță, astfel încât suprimarea sau recunoașterea unei noi căi de atac, ori, după caz, modificarea condițiilor de admisibilitate, a termenului de exercitare sau acordarea unei noi căi de atac, a termenului de exercitare și a cerințelor de formă pentru exercitarea ei, sunt lipsite de efecte juridice asupra cauzelor aflate deja pe rolul instanțelor judecătorești.

Prin urmare, modificarea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) Cod procedură civilă, prin Decizia Curții Constituționale nr. 369/2017, publicată în M. Of. nr. 582, Partea I, din 20 iulie 2017, nu are efect asupra cererilor de chemare în judecată introduse pe rolul instanțelor judecătorești înainte de data publicării acesteia în Monitorul Oficial.

Astfel, în temeiul dispozițiilor art. 147 alin. (4) teza a II-a din Constituție, potrivit căreia „*De la data publicării, deciziile (n.n. Curții Constituționale) sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor*”, Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 produce efecte „*numai pentru viitor*”, nu și cu privire la situațiile juridice trecute sau aflate în curs de desfășurare.

Din prevederile textului constituțional rezultă că efectul declarării neconstituționalității unei norme juridice nu este acela al constatării inexistenței acesteia, decizia Curții Constituționale producând efecte numai pentru viitor, norma juridică declarată neconstituțională continuă să producă efecte, nefiind exclusă de la aplicare pentru situațiile juridice începute în momentul în care era în vigoare.

De altfel, prin deciziile sale (Decizia nr. 838/2009) Curtea Constituțională a arătat că efectul *ex nunc* al actelor instanței de contencios constituțional „constituie o aplicare a principiului neretroactivității, garanție fundamentală a drepturilor constituționale de natură a asigura securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept, o premisă a respectării separației puterilor în stat, contribuind în acest fel la consolidarea statului de drept. Pe cale de consecință,

efectele deciziei Curții nu pot viza decât actele, acțiunile, inacțiunile sau operațiunile ce urmează a se îndeplini în viitor.”

Raportorul opinează că sunt pe deplin aplicabile dispozițiile art. 27 Cod procedură civilă potrivit cărora *„Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.”*

Cum, în speță, cererea de chemare în judecată a fost înregistrată pe rolul instanței de judecată la data de 12 aprilie 2016, așadar, înainte de publicarea în Monitorul Oficial a Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, este aplicabilă regula potrivit căreia hotărârea recurată este supusă căilor de atac, în condițiile prevăzute de art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, chiar dacă ulterior, pe parcursul soluționării cauzei, norma care a determinat inadmisibilitatea căii de atac este înlăturată.

În contextul înregistrării cererii de chemare în judecată anterior declarării neconstituționalității sintagmei *„precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”* din cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, condițiile de admisibilitate a căilor de atac sunt fixate la momentul formulării cererii de chemare în judecată, astfel încât modificarea dispozițiilor legale, survenită pe parcursul procesului, nu este de natură să le influențeze.

În consecință, Decizia nr. 369/2017 a Curții Constituționale nu este incidentă în cauza de față, astfel că decizia recurată este supusă căilor de atac prevăzute de legea în vigoare la momentul înregistrării cererii de chemare în judecată, respectiv art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în formularea de dinainte de intervenția Curții Constituționale asupra conținutului acestei norme.

Din această perspectivă se impune a se stabili care este valoarea obiectului litigiului, aceasta având relevanță atât sub aspectul determinării competenței, cât și sub aspectul stabilirii căilor de atac ce pot fi exercitate împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în litigii evaluabile în bani.

Prețuirea obiectului litigiului se face de către reclamant, potrivit dispozițiilor art. 194 alin. (1) lit. c) Cod procedură civilă, care prevăd că cererea de chemare în judecată va cuprinde obiectul cererii și *valoarea lui*, după prețuirea reclamantului, atunci când acesta este evaluabil în bani, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare.

Potrivit dispozițiilor art. 98 Cod procedură civilă: *“(1) Competența se determină după valoarea obiectului cererii arătată în capătul principal de cerere. (2) Pentru stabilirea valorii, nu se vor avea în vedere accesoriile pretenției principale, precum dobânzile, penalitățile, fructele, cheltuielile sau altele asemenea, indiferent de data scadenței, și nici prestațiile periodice ajunse*

la scadență în cursul judecății. În caz de contestație, valoarea se stabilește după înscrisurile prezentate și explicațiile date de părți”.

La art. 99 alin. 1 Cod procedură civilă se prevede: “(1) Când reclamantul a sesizat instanța cu mai multe capete principale de cerere întemeiate pe fapte ori cauze diferite, competența se stabilește în raport cu valoarea sau, după caz, cu natura ori obiectul fiecărei pretenții în parte. Dacă unul dintre capetele de cerere este de competența altei instanțe, instanța sesizată va dispune disjungerea și își va declina în mod corespunzător competența.”

Din coroborarea dispozițiilor legale menționate rezultă că instanța competentă se determină în funcție de valoarea indicată în capătul principal de cerere, iar în cazul în care sunt formulate mai multe capete de cerere principale, stabilirea instanței competente nu se face în funcție de valoarea cumulată a tuturor pretențiilor, ci în funcție de valoarea fiecărei pretenții în parte, această soluție fiind justificată de o mai bună administrare a justiției, facilitarea administrării probelor și a rezolvării unitare a cauzei.

În cauza dedusă judecății, acțiunea cu care reclamantul a investit instanța este o acțiune patrimonială, evaluabilă în bani, prin care a solicitat obligarea pârâtei să plătească următoarele sume, cu titlu de despăgubiri: 20.000 lei, reprezentând daune materiale, 50.000 euro, reprezentând daune morale, precum și penalități de întârziere în procent de 0,2% din valoarea despăgubirii pentru fiecare zi de întârziere.

Constatând că fiecare dintre capetele de cerere se află sub pragul de 1.000.000 de lei, prag care deschide calea de atac a recursului, în raport de argumentele expuse, raportorul apreciază că recursul dedus judecății este privit ca *inadmisibil*, având în vedere că pricina privește o cerere evaluabilă în bani cu valoare sub 1.000.000 lei.

De altfel, prin decizia nr. 52/18.06.2018 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în dosar nr. 866/1/2018, s-a decis: „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 147 alin. (4) din Constituția României, efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se produc cu privire la hotărârile judecătorești pronunțate după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei inclusiv, pornite ulterior publicării deciziei (20 iulie 2017).”

Concluzii

În raport de cele reținute, Decizia nr. 369/2017 a Curții Constituționale nu este incidentă în cauza de față, decizia recurată fiind supusă căilor de atac prevăzute de legea în vigoare la momentul înregistrării cererii de chemare în

judecată, respectiv art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în formularea de dinainte de intervenția Curții Constituționale asupra conținutului acestei norme.

Așa fiind, în opinia raportorului, decizia civilă nr. 13/A/31.01.2018 a Curții de Apel Galați, Secția I civilă nu poate fi supusă recursului, fiind pronunțată de curtea de apel în cadrul soluționării unui apel declarat împotriva unei hotărâri supuse numai apelului, având în vedere data declanșării procesului.

Prezentul raport se va comunica părților, conform art. 493 alin. 4 Cod de procedură civilă, care în termen de 10 zile de la comunicare, pot formula un punct de vedere la raport.

Întocmit astăzi, 28 iunie 2018.

Raportor,
Magistrat asistent,
Mihaela Dinu

CONFORM CU
ORIGINALUL